

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการ
ป้องกันต่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดในหอผู้ป่วยหนักอายุร
กรรมโรงพยาบาลลำปาง

ผู้เขียน นางสาวนภัศรณณ์ ดวงแก้ว

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ รองศาสตราจารย์ฉวีวรรณ ชงชัย

บทคัดย่อ

การเกิดต่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดเป็นภาวะแทรกซ้อนที่พบได้บ่อยในผู้ป่วยวิกฤตและเป็นภาวะคุกคามชีวิตได้ การป้องกันต่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดจำเป็นต้องปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปฏิบัติการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันต่อช่วยหายใจเลื่อนหลุดในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โรงพยาบาลลำปาง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการใส่คาต่อช่วยหายใจทางปากและเข้ารับการรักษาดัวในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โรงพยาบาลลำปางก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันต่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด ระหว่างเดือนเมษายน ถึงเดือนมิถุนายน 2552 จำนวน 101 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการใส่คาต่อช่วยหายใจทางปากและเข้ารับการรักษาดัวในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โรงพยาบาลลำปางระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันต่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน 2552 จำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันต่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด ของโรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก (2549) และแบบบันทึกอุบัติการณ์การเกิดต่อช่วยหายใจเลื่อนหลุด ดำเนินการศึกษาตามกรอบแนวคิดของสภาวิจัยการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติเชิงบรรยาย

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกัน
ต่อช่วยหายใจเฉือนหลอดในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม มีอุบัติการณ์การเกิดต่อช่วยหายใจเฉือนหลอด
32.76 ครั้งต่อ 1,000 วันคาต่อช่วยหายใจ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างระหว่างมีการใช้แนวปฏิบัติทาง
คลินิกสำหรับการป้องกันต่อช่วยหายใจเฉือนหลอดในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม มีอุบัติการณ์การเกิด
ต่อช่วยหายใจเฉือนหลอด 17.31 ครั้งต่อ 1,000 วันคาต่อช่วยหายใจ

ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า การใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันต่อ
ช่วยหายใจเฉือนหลอดในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โรงพยาบาลลำปาง สามารถลดอุบัติการณ์การเกิด
ต่อช่วยหายใจเฉือนหลอดได้ ควรนำแนวปฏิบัติทางคลินิกนี้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการดูแล
ผู้ป่วยต่อไป

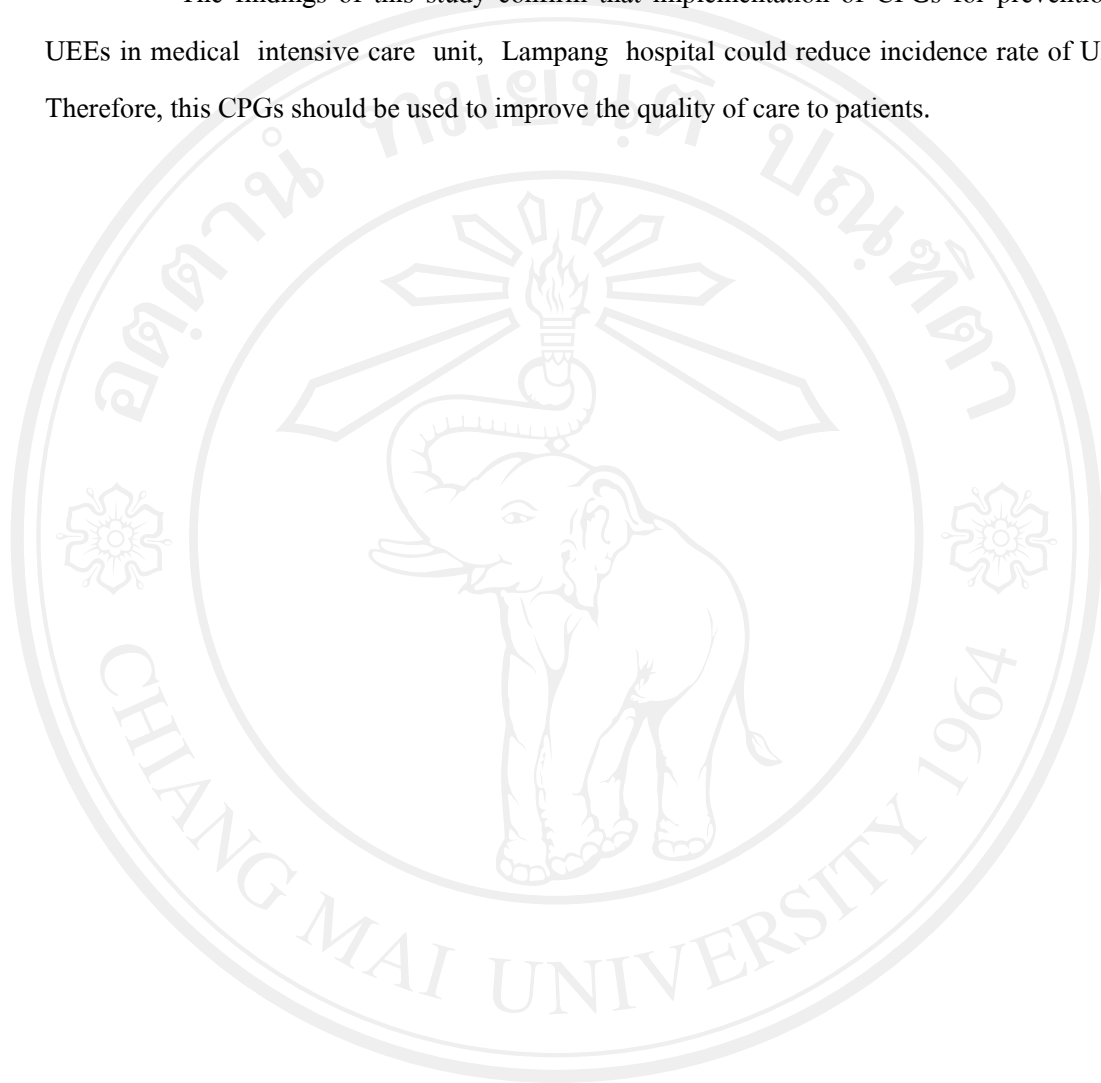
Independent Study Title	Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Prevention of Unplanned Endotracheal Extubations in Medical Intensive Care Unit, Lampang Hospital
Author	Miss. Napasaporn Doungkaew
Degree	Master of Nursing Science (Adult Nursing)
Independent Study Advisor	Associate Professor Chaweewan Thongchai

ABSTRACT

Unplanned endotracheal extubations (UEEs) among critically ill patients is a common problem and can be a life-threatening event. Prevention of UEEs based on evidence is needed in order to achieve positive outcomes. The purpose of this operational study was to determine the effectiveness of implementing clinical practice guidelines (CPGs) for prevention of UEEs in medical intensive care unit (MICU), Lampang hospital. Study participants included 101 intubated critically ill patients who were confined in MICU before implementation of CPGs and 92 intubated critically ill patients who were in MICU during implementing of CPGs. The instruments used in this study were CPGs for prevention of UEEs of Buddhachinaraj hospital, (2007) and incidence record form. This study was based on a framework of CPGs of the national health and medical research council (NHMRC, 1999). Data was analyzed by using descriptive statistics.

The results of this study revealed that incidence rate of UEEs among subjects in before implementation group was 32.76 per 1,000 intubated days while incidence rate of UEEs among subjects in CPGs group was 17.31 per 1,000 intubated days.

The findings of this study confirm that implementation of CPGs for prevention of UEEs in medical intensive care unit, Lampang hospital could reduce incidence rate of UEEs. Therefore, this CPGs should be used to improve the quality of care to patients.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved